

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/249/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117221813
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117221813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v právnej veci žalobkyne: M. W., A.. X.XX.XXXX, S. W. F. X, XXX XX F. zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24785199, zastúpenému JUDr. Jiřím Šmídou, advokátom ŠMÍDA advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 419,19 eura, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 4.10.2017 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 419,19 eura, pričom svoj návrh odôvodnila tým, že „v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 20C/29/2016 bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa. Žalobou sa terajší žalovaný voči nej domáhal zaplata sumy 419,19 eura s prísl., súd žalobu zamietol právoplatným rozsudkom zo dňa 3.10.2016.

Ako spotrebiteľka uplatňuje satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv., svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 419,19 eura, čo predstavuje sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že „v danom prípade sa žalobkyňa odvoláva na odôvodnenie rozsudku sp.zn. 20C/29/2016. V tomto rozhodnutí súd zamietol žalobu čo do výšky práve 419,19 eur, keďže uviedol, že uplynula subjektívna premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy, teda zrušil záväzok ex tunc. Žalobca mal tak možnosť podať žalobu do 11.6.2015, no dvojročná premlčacia lehota v zmysle odôvodnenia súdu začala plynúť 11.6.2013.

Pokiaľ je pohľadávka premlčaná, stáva sa v zmysle judikatúry tzv. naturálnou obligáciou. Teda premlčanie záväzku nemá za následok zánik záväzku ako takého, ale len zánik práva, uplatniť túto pohľadávku v súdnom konaní. Spoločnosti KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. v tomto spore žalobcovi, tak bola žaloba zamietnutá v plnom rozsahu a zároveň bol zaviazaný žalovanej uhradiť trovy konania. Vo vyššie uvedenom spore tak súd sám vyhodnotil nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere ako premlčaný.

Dôvod požiadavky primeraného finančného zadostučinenia je podľa slov žalobkyne to, že „sa ako spotrebiteľ musela v pôvodnom konaní brániť. Pre prípad, že by žalobkyňa znášala v dôsledku poskytnutého úveru stav právnej neistoty, mohla sa počas obdobia splácania zmluvy o úvere domáhať

určovací žalobou o vyhlásenie neplatnosti právneho úkonu. Žalobkyňa sa počas predsúdneho konania nijako nedomáhala toho, že by zmluva o úvere mala byť zmluvou neplatnou, či zmluvou premlčanou. Pre prípad, že žalobca v súdnom spore podá žalobu na vec, ktorá je premlčaná, má spotrebiteľ ako účastník konania právo, vzniesť túto námietku premlčania. Sám žalovaný tak má povinnosť na svoju obranu uviesť relevantné skutočnosti. Ako už bolo povedané vyššie, premlčanie záväzku nemá za následok jeho zánik. Záväzok je stále platným záväzkom v zmysle naturálnej obligácie. Veriteľ má všetka práva na uplatnenie tohto záväzku v súdnom konaní, no musí počítať s tým, že pre prípad spotrebiteľov súdy prihládajú k premlčaniu ex offo.

Žiadne z ustanovení zákona nezakazuje uplatnenie premlčanej pohľadávky v súdnom konaní, no žalovaný si ani nevie predstaviť, keby tomu tam bolo. Žalovaný v takýchto sporoch môže na svoju obranu uplatniť práve námietku premlčania.

Žalovaný nie je názoru, že uplatnenou námietkou premlčania vznikol žalobkyni stav právnej neistoty či iné psychické útrapy a ujmy. Sankciou za uplatnenie námietky premlčania už bola nutnosť uhradiť v pôvodnom spore žalovanej trovy konanie.

Nárok na finančné zadosťučinenie môže uplatniť iba spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv. Z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 ZOS vyplýva, že spotrebiteľ musí ako aktívne legitimovaný subjekt podať žalobu na súd, v rámci ktorej bude namietat porušenie práv, čiže prvotne sa musí domáhať priznania, že právo bolo porušené až následne sa môže domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia. V danom prípade bol žalobca pasívne legitimovaným subjektom a následne podal na vážny súd žalobu, v ktorej sa domáha iba jediného nároku a to priznania finančného zadosťučinenia. Podmienkou pre priznanie finančného zadosťučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva na súde zo strany spotrebiteľa. Žalovaný je toho názoru, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je v danom prípade požadovaný len na základe zamietavého rozsudku. Žalobkyňa vôbec nijako neodôvodnila ani výšku primeraného finančného zadosťučinenia a podľa názoru žalovaného ani dostatočne nepreukázala dôvod, pre ktorý primerané finančné zadosťučinenie požaduje.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením listinných dôkazov: rozsudok Okresného súdu Prešov vo veci 20C/29/2016, ako aj vyjadrenie žalovanej strany zo dňa 15.11.2017 a spis tunajšieho súdu sp. zn. 20C/29/2016 a z neho najmä žaloba zo dňa 1.2.2016 a k nej pripojené listinné dôkazy zmluva o kontokorentnom úvere zo dňa 21.4.2005 vrátane zmluvy o bežnom účte zo dňa 3.5.2004, zmluvy o poskytnutí balíka produktov služieb pre fyzické osoby zo dňa 19.9.2006, zmluva o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 3.5.2004, odstúpenie od zmluvy o dňa 11.6.2013, všeobecné obchodné podmienky, vyjadrenie žalovaného v predmetnej veci a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobkyňa je fyzická osoba - spotrebiteľka.

5. Žalovaný je vedený v Obchodníom registriku vedeného Krajským súdom v Hradci Králové v oddieli C, vo vložke 33753 s dátumom zápisu 21.12.2010 v predmete podnikania o.i. sprostredkovateľská činnosť v poisťovníctve, činnosť účtovného poradcu, vedenie účtovníctva, vedenie daňovej evidencie.

6. Dňa 1.2.2016 podal v tomto spore žalovaný voči v tomto spore žalovanej žalobu o zaplatenie 419,19 eura s prísl., pričom svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 uzatvorila so žalovanou dňa 21.04.2005 Zmluvu číslo: 503010147, predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu žalovanej. Pôvodný veriteľ sa podpisom Zmluvy zaviazal poskytnúť žalovanej Povolené prečerpanie tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovanej na prevod alebo výbery hotovosti z účtu žalovanej, a to aj vtedy ak nebude existovať žalovanej pohľadávka voči pôvodnému veriteľovi z účtu žalovanej, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech žalovanej účtu alebo vkladom v hotovosti. Zároveň žalovaná sa podpisom Zmluvy zaviazala Povolené prečerpanie splácať pôvodnému veriteľovi formou započítania pohľadávky pôvodného veriteľa proti pohľadávke žalovanej z jej účtu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovanej z jej účtu, a v rozsahu v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú. Žalovaná podpisom Zmluvy vyslovila súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami pôvodného veriteľa, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 29.10.2014 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o. so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247

85 199 ako postupníkom, postúpila spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky. Pôvodný veriteľ svoj záväzok mu vyplývajúci zo Zmluvy splnil riadne a včas, t.j. žalovanej poskytol Povolené prečerpanie k jej bežnému účtu, a to za podmienok v Zmluve uvedených. Nakoľko žalovaná využila možnosť prečerpania svojho bežného účtu v zmysle Zmluvy, avšak pôvodnému veriteľovi svoj záväzok zo Zmluvy na vrátenie Povoleného prečerpania pôvodnému veriteľovi nesplnila riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami, právny predchodca žalobcu dňa 11.06.2013 písomne odstúpil od zmluvy. Žalobca listom zo dňa 11.01.2016 vyzval žalovanú k úhrade celej dlžnej sumy. Do dnešného dňa žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu je vo výške 419,19 eura a predstavuje celkovú pohľadávku postúpenú na žalobcu pozostávajúcu z istiny vo výške 395,16 eura, úroku vo výške 0,11 eura, úroku z omeškania vo výške 23,92 eura a z poplatkov vo výške 0 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k podanej žalobe vzniesla námietku premlčania.

Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadril. Vo svojom podaní zo dňa 6.6.2016 vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Vzhľadom k tomu, že do konania žiaden vedľajší účastník nevstúpil súd o tejto námietke nerozhodoval.

7. Súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou bola dňa 21.4.2015 uzatvorená Zmluva o kontokorentnom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úverový rámec vo výške 10.000,- Sk, pri úrokovej sadzbe 12,15% ročne.

Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou bola dňa 3.5.2004 uzatvorená Zmluva o bežnom účte číslo: 0503010147/0900, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu pre žalovanú v mene SKK.

Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou bola dňa 19.9.2006 uzatvorená Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie Bankových produktov v kombinácii Balíka EXTRA.

Touto zmluvou sa nahradila zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru alebo povoleného prečerpania.

Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovanou bola dňa 3.5.2014 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty Maestro čip.

Listom zo dňa 11.6.2013 právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy, ktorou bol poskytnutý Balík/ Bankové produkty v Balíku č. 503010147/0900 a Zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu 503010147/0900, a to s účinnosťou ku dňu doručenia listu.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1487/2014/CE uzatvorenej dňa 29.10.2014 bola pohľadávka vo výške 419,19 eura s príslušenstvom postúpená žalobcovi.

8. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 3.10.2016 č.k. 20C/29/2016-49 bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania tak, že žaloba bola zamietnutá, pričom súd právne ustálil, že nároky je potrebné posúdiť podľa ustanovení § 708 Obchodného zákonníka (ObchZ), podľa ktorého zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzatvorení zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Súd poukázal ďalej na ustanovenia § 709 ods.1 ObchZ, § 710 ObchZ, § 497 ObchZ, § 499 ObchZ a § 261 ods.3 písm. d) ObchZ., ako aj na ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (OZ), § 53 ods. 1 až 3 a 5 OZ, § 48 ods. 1 OZ, § 48 ods. 2 OZ, § 100 ods.1, 2, 3 OZ, § 107 ods. 1,2 OZ., a na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Podľa neho „posudzovaný právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte a zmluvy o kontokorentnom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o bežnom účte a zmluvy o kontokorentnom úvere nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalobca vo svojej žalobe uvádza, že uplatnená suma predstavuje pohľadávku z úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania, pričom listom zo dňa 11.6.2013 právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie k

bežnému účtu, a to s účinnosťou ku dňu doručenia listu. Odstúpenie od zmluvy je ako inštitút upravené tak v Občianskom zákonníku (§ 48) ako aj v Obchodnom zákonníku (§ 349 ods. 1). Kým v zmysle Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane (účinky ex nunc), Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku (ex tunc). Obchodný zákonník tak umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovanú ako spotrebiteľa výhodnejšia, a preto súd na právny vzťah strán aplikoval ustanovenia občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na ust. § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.04.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Aj napriek tomu, že ide o ustanovenie, ktoré nebolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy, časovo pôsobí aj na právne vzťahy pred jeho účinnosťou. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ktorým bolo rozhodnuté o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora) sp. zn. 3 M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015 cit.: „V preskúmanom prípade je - aj bez vyriešenia otázky, či je opodstatnená námietka generálneho prokurátora o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného (a nie Občianskeho) zákonníka - zrejme, že ak by najvyšší súd zrušil mimoriadnym dovolaním napadnuté rozsudky a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, musel by prvostupňový súd zviať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou. Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom“. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ust. § 48 ods. 2 OZ bolo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc, nastupuje režim bezdôvodného obohatenia.

Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu dňa 11.6.2013 odstúpil o zmluvy o povolenom prečerpaní a teda v uvedený deň právny predchodca žalobcu mal nepochybne vedomosť, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a aká konkrétna je výška jej bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia doba tak začala plynúť právnenému predchodcovi žalobcu dňa 11.6.2013, keďže týmto dňom bol naplnený subjektívny prvok rozhodujúci pre začatie jej plynutia pozostávajúci z vyššie uvedených dvoch zložiek. Žalobu podal žalobca na súd dňa 1.2.2016, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, keďže dvojročná premlčacia doba uplynula žalobcovi dňa 11.6.2015.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, a preto mu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva bez ďalšieho zamietnuť“.

9. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2016.

10. Z výsluchu žalobkyne v tomto konaní súd zistil, že „bolo to už dávnejšie. Mali toho viac, pretože manžel mal nehodu a išlo to s nimi dole kopcom. Kvôli tomu potrebovali peniažky a dostali sa do tohto problému. Potom ju oslovila spoločnosť pre ochranu spotrebiteľa, aby jej pomohla. Mali toho dosť, nemali finančné prostriedky, a preto potrebovali peniaze. Prečerpaním tam stále vracala tie peniaze a oni ich tie úroky sťahovali, ale vždy pýtali viac. Na súde má okolo 10 žalôb, žalovala aj primerané finančné zadostučinenie“.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

12. Predmetom konania je nárok žalobkyne, ktorý tento odvádza od ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

14. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Súd poukazuje na v tejto súvislosti na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.9.2016 č.k. 6Cdo 389/2015, v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré uvádza v odôvodnení, že „pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétnej vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve“.

16. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 uvedeného zákona, treba rozumieť konkrétne žalovateľné právo (nárok) vyplývajúce z porušenia práv na ochranu spotrebiteľov, resp. z porušenia povinnosti určených na ochranu spotrebiteľov dodávateľmi.

17. Podľa tohto rozhodnutia právo na primerané finančné zadosťučinenie možno spotrebiteľovi priznať, ak si ako žalobca (v postavení žalobcu však je aj vtedy, ak bol označený za žalovaného, no v konaní vzniesol vzájomný návrh a bol so svojim vzájomným návrhom úspešný) úspešne uplatnil nárok z porušenia práva alebo povinnosti, pričom toto úspešné uplatnenie musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia. To, že spotrebiteľ musí byť žalobcom, možno vyvodiť z prvej vety uvedeného ustanovenia, ktorá výslovne uvádza, že spotrebiteľ sa môže proti poruškiteľovi domáhať na súde ochrany svojho práva (teda nestačí, ak je žalovaný a uspeje, t.j. žaloba je proti nemu zamietnutá). Samotné právo na primerané zadosťučinenie vzniká na základe právnej skutočnosti, ktorou je zákon, ak sú splnené podmienky stanovené zákonom. Týmto podmienkami sú, že spotrebiteľ aktívne ako žalobca uplatní na súde porušenie práv a povinností určených na jeho ochranu proti poruškiteľovi a že je úspešný, pričom o úspechu sa dá uvažovať, až keď je o tom právoplatne rozhodnuté. Kým tieto podmienky nie sú splnené, žiadne právo (žalovateľný nárok) na primerané finančné zadosťučinenie nemá. Účelom konštituovania práva na finančné zadosťučinenie bolo vyvolať a podporiť aktivitu spotrebiteľov domáhať sa ochrany v zmysle uplatňovať si nároky z porušenia práv a z porušenia povinnosti dodávateľov.

18. Keďže žalobkyňa v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 20C 29/2016 bola v pozícii žalovanej a len sa bránila voči uplatnenému nároku, pričom súd prihliadol aj k tomu, že Zmluva o kontokorentnom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovanou dňa 21.4.2005 nebola v pôvodnom konaní pri ex offo preskúmaní zmluvných podmienok vyhodnotená ako zmluva, ktorá neobsahovala podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa vtedy platných predpisov a žalobkyňa to v pôvodnom konaní ani nenamietala a poukazovala iba na účinky odstúpenia od zmluvy a premlčanie tohto nároku podľa OZ, a keďže súd nezistil ani z výsluchu žalobkyne žiadne osobitné okolnosti, pre ktoré by sa mal odkloniť od svojej doterajšej rozhodovacej praxe v obdobných prípadoch, žalobu zamietol ako nedôvodnú.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd v danom konaní súd zohľadnil sociálny status žalobkyne a jej osobné, zárobkové a majetkové pomery, ktoré deklarovala na pojednávaní, keď uviedla, že pracuje ako krajčírka vo VZORODEVE s hrubým príjmom 500 eur. Jej manžel doteraz nebol zamestnaný, mal živnosť, teraz je zamestnaný ako vodič kamiónovej dopravy. Zarába 600 eur hrubého plus diéty podľa odjazdených km. Žije v

spoločnej domácnosti s dvoma dospelými dcérami, tieto majú svoj vlastný príjem. Náklady na domácnosť predstavujú 250 eur, okrem toho ešte aj platí hypotéku vo výške 250 eur. Žalovaný voči týmto jej tvrdeniam nenamietal a aj preto súd zvážil, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na aplikáciu tohto výnimočného inštitútu.